

[Nørskov.]

betydeligt ind. Efter de Oplysninger, jeg har, gaar det i de fleste Amter nogenlunde.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne henvisse til den ærede Forslagsstillers eget Amt, Ribe Amt. Der blev lige efter Jul holdt et Møde i Bramminge, hvor Formanden for Ribe Amts Grundforbedringsudvalg, Gaardejer Jens Jensen, Rugholm, gav adskillige Oplysninger om Lovens Praktisering under den nye Form i dette Amt. Han udtaler til Bladet „Vestkysten“, at af Statens Tilskud er der disponeret over godt 250 000 Kr. og af Laan i Vest- og Sønderjydsk Kreditforening over 380 000 Kr. Og saa spørger Bladet Formanden: Er det ikke meget i den korte Tid, den nye Lov har virket? Dertil svarer Formanden: Jo, det kan siges. Saa oplyser han ganske vist, at de har fremmet Arbejdet hele Tiden, siden den nye Lov traadte i Kraft. Jeg ved, at i Hjørring Amt bruger man den Finansieringsmaade, at Sparekasserne finansierer de mindre Laan indtil 1 000 Kr., medens de større Laan finansieres af Kreditforeningerne. Det ser altsaa ud til, at Finansieringsspørgsmaalet nu er kommet nogenlunde i Gang, og det var jo ogsaa det, den højtærede Landbrugsminister oplyste om.

Jeg vil gerne tilføje, at man maa heller ikke glemme, at den nye Lov ogsaa har en Fordel derved, at den er en permanent Lov. Det var det, der voldte Vanskeligheder under den gamle Ordning, at Pengene tit pludselig slap op, og saa varede det noget, inden en ny Lov blev vedtaget; som Følge deraf maatte Folk mange Gange vente længe, inden de kunde faa de planlagte Arbejder udført. Nu er det dog saaledes, at naar en Mand har Sikkerhed for at faa Laanet i et Pengeinstitut, enten det nu er en Kreditforening, en Bank eller en Sparekasse, og Planen er godkendt, saa ved han ogsaa, at Arbejdet kan blive udført. Det er en Fordel i Forhold til, hvad der tidligere var gældende, som jeg ikke synes, man skal se bort fra. Jeg vil derfor ganske kort sige til det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen, at jeg synes ikke, der er Grund til ved denne Lejlighed at komme ind paa alle de Forhold, vi diskuterede, da den nye Lov blev vedtaget. Jeg ønsker og haaber, at Finansieringen kan fortsætte i en god Gænge, saaledes at dette Spørgsmaal ikke skal volde Vanskeligheder i Fremtiden.

Naturligvis er det ikke saaledes, at vi vil modsætte os, at der sker Ændringer i en Lov, men vi synes ikke, Tiden er inde til at foretage Ændringer i den gældende

Grundforbedringslov. Vi finder, at denne Lov bør virke en Tid endnu, inden den tages op til Revision, og derfor mener vi altsaa ikke, at der er Grund til at gennemføre det Forslag, som her er forelagt af Det frie Folkeparti.

Grønning: Over for det her foreliggende Lovforslag skal jeg udtale, at jeg opfatter den Lov, der blev vedtaget i 1937, som en god Lov, en Lov, der har saa mange Fordele, at der skal meget vægtige Grunde til for at afskaffe den, navnlig naar den ikke er rigtig gennemprøvet.

Jeg minder om, at denne Lov kom til Verden i Fjor, efter at der i lange Tider havde staaet en ret stor Strid om forskellige af dens Bestemmelser. Det er den første Lov, som bringer Orden og Klarhed til Veje paa de herhenhørende Omraader. Efter denne Lov bliver det muligt for enhver Agerdyrker paa rimelige Vilkaar at faa sin Jord grundforbedret. Han skal naturligvis selv betale det, men alene det, at han bliver sat i Stand til at faa gennemført Grundforbedring af sin Ejendom, er et væsentligt Gode og et Gode, som opnaas uden større Omkostninger for andre, hvilket vi ogsaa maa lægge Vægt paa. Men samtidig med, at det er en god Lov for Landbruget, er det en god Lov for Arbejderne. Det er en Lov, som bevirker, at Musklerne bliver holdt i Træning og Gryderne holdt i Kog i mange Arbejderhjem Vinteren igennem, og det er et nyttigt og produktivt Arbejde, som takket være denne Lov udføres. Jeg forventer, at disse Bestemmelser saavel vedrørende Landbruget som vedrørende Arbejdsforholdene vil vise sig at være af en saadan Beskaffenhed, at de vil kunne virke gennem en lang Aarrække til Gavn for alle og til Skade for ingen.

Hvad jeg særlig lægger Vægt paa med Hensyn til denne Grundforbedringslov af 1937, er, at det er en Lov, der er skrevet i fuldkommen demokratisk Aand. Naar vi ellers modtager Love fra den højtærede Landbrugsminister, er det i Regelen saaledes, at det er en enkelt Klasse, der skal tilgodegøres, eller en mindre Klasse, der skal fortrædiges; men da denne Lov i Fjor var færdig fra Rigsdagen, fremtraadte den som en Lov, der stillede alle Landbrugere fuldkommen ens, uden Hensyn til om det drejede sig om større eller mindre Brug. I et demokratisk Land, et Land med en demokratisk Regering og en demokratisk Aand, maa den Slags Love dog være af det gode.

Derfor kan jeg ikke sige andet, end at